

УСТРОЙСТВО ЗА СТРУКТУРИРАНЕ НА ВОДА

За целта ще ни трябват две еднакви бутилки от стъкло или полимер (PET). Провим отвори в средата на двете капачки с размер 7мм. Залепваме двете капачки с лепило за пластмаса и след изсъхването му дооформяме двата отвора, така че да се напаснат добре.

В едната бутилка се налива вода, като останат три или четири пръста празно пространство преди гърлото. Другата бутилка се завива отгоре над другата. Системата се обръща.

- почва се с дясна ръка, държаща дъното на долната бутилка (празна) и лява ръка, държаща дъното на горната бутилка (пълна).

Ръцете трябва да правят електро-магнитна връзка чрез дланите си, затова винаги трябва да са позиционирани по този начин през цялото време, ако се преследват силни ефекти.

- лявата ръка (отгоре, пълна бутилка) завърта водата по часовниковата стрелка (навътре към тялото), докато не се оформи вортекс.

Вортексът трябва да е хубаво оформен. Не бива да се "дави", образувайки мехурчета в широката си част или не достигайки повърхността.

Ако се наложи засилваме водния обем отново, когато достигне талията на бутилката (относителната среда). Това зависи от пропорцията между форма на съда, големина на дупката и обема на съда (не на водата), така че може да не се налага винаги.

- бутилките се обръщат - дясна ръка отгоре, лява ръка отдолу.

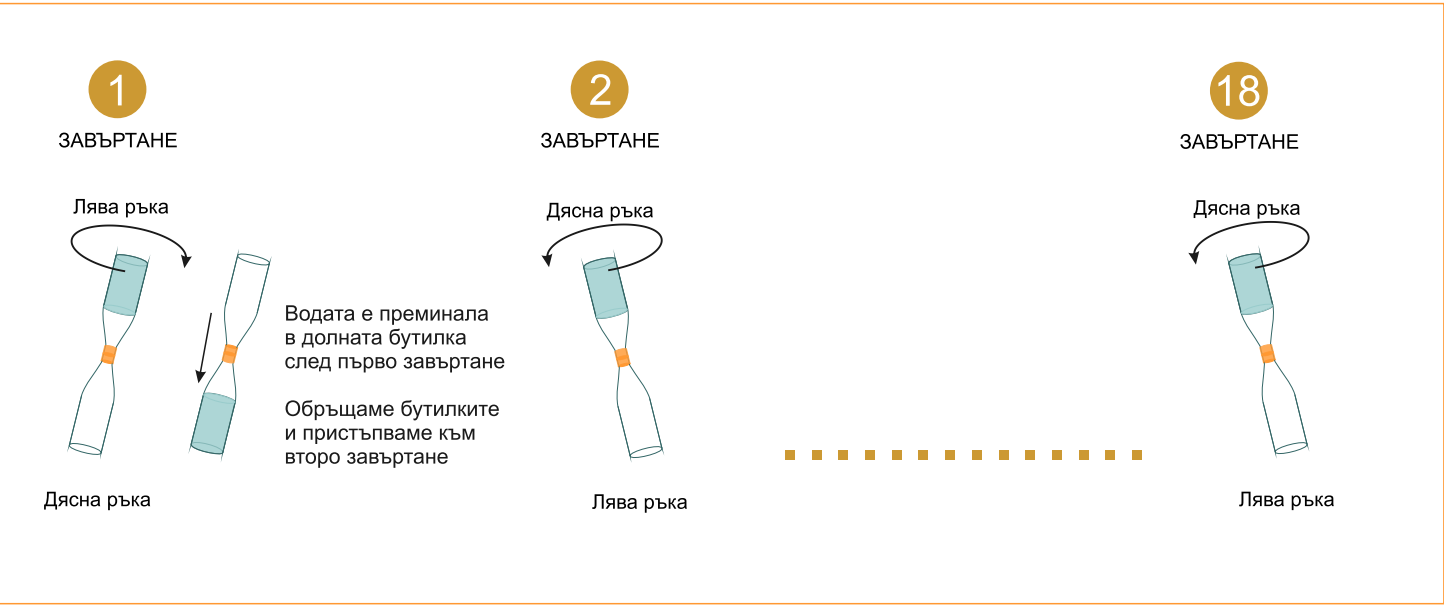
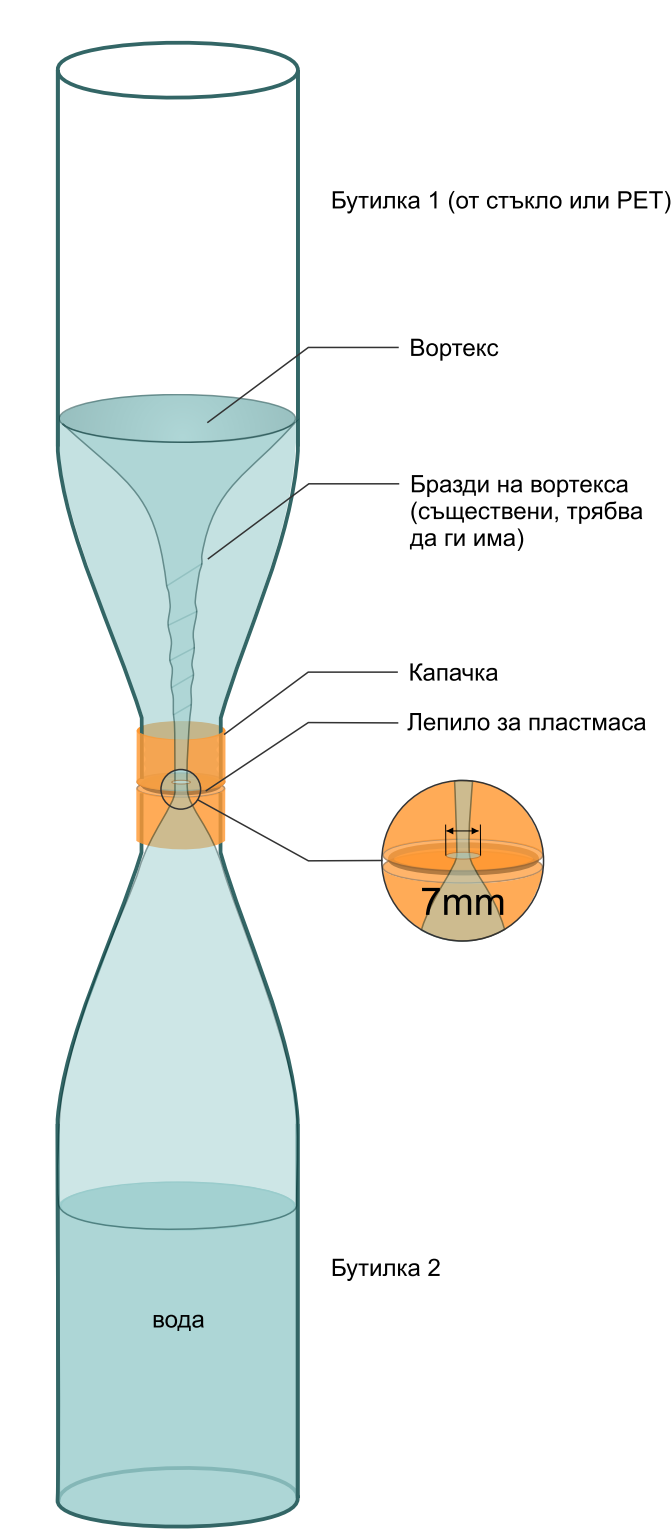
- дясната ръка завърта водата обратно на часовника, или навътре към тялото.

- това се прави 18 пъти. Нито повече от 18, нито по-малко от 18. С цел да се постигнат ефектите, за които аз съм свидетел върху себе си.

- винаги се почва с лява ръка, по часовника, и винаги се завършва с дясна ръка, обратно на часовника !!!

Последните цифри и последователността на ръцете не са случайни, а са твърде конкретни и основин елементи.

Водата запазва свойствата си до 4 часа.

Теоретична постановка

Застоялата вода образува молекулни буци (Клъстери) от голям брой молекули. Когато бъде изпита, тези буци са твърде големи, за да преминат през обикновената клетъчна мембрана, което означава, че водата има много нисък процент фактическа усвояемост. Молекулните буци намалят разтворителните сили на водата, тъй като на молекулно ниво тя губи подвижност и не може да раздели молекулите на друго вещество.

Това, което става обаче, е че тя все още се привлича към различни неща, разтворими във водата, примерно нека това да е флуор. Когато водата се опита да разтвори флуора, се получава така, че вместо флуорната молекула да бъде обградена от молекули вода, флуорната молекула започва да служи като свързка между няколко молекулни буци вода. Така водата става още по-скапана.

Тоест намаля се осмотичното ѝ налягане (повърхностното налягане) - това е налягането, което я кара да се движи. Колкото е по-голямо, толкова е по-подвижна водата, колкото е по-малко - толкова повече прилича на слуз. Водата, и всяко едно вещество, както уточнихме, е преди всичко електро-магнетизъм. Когато една вода се вземе отнякъде, и се занесе другаде, множеството електро-магнитни фактори, характерни за всевъзможните обсъятелства около тази вода, определят нейното молекулно състояние.

От извора (как е добита) до бутилирането (как), до пренасянето (как), до мястото (къде) до ЕМ влияния през цялото време (телефон, радио, телевизия, всякакви излъчвания, накрая но не на последно място - човешките телесно-мозъчни излъчвания) - всичко това прави една вода това, което е.

Ако вземете вода отнякъде, и я занесете другаде, това още в момента на пренасянето и досега с вас вече не е същата вода, която сте взели. Молекулните формирования на водата разгледахме по-горе в тази информация. Сега обърнахме внимание на молекулните буци.

А сега ще обсъдим как може да се приложи енергийно инженерство (по-късно ще наречем това инженерство "етерно") към обем вода, който искаме да ползваме за електро-магнитен източник. Както посочихме по-горе, основните водни изотопи и преобразувания са всъщност формирования на онова, което уточнихме като пара- или орто-водород.

Параводородът и ортоводородът се различаваха от посоката на въртене на водородния атом. Значи чрез определяне на тези посоки, ние можем да влияем върху молекулната разновидност на водата, това ще рече общите електро-магнитни характеристики на даден обем.

Молекулните буци могат да бъдат разпръснати по много начини, основните от които са електро-магнитно външно влияние, под формата на чист магнетизъм, или косвено електро-магнитно външно влияние под формата на скорост, налягане, инерция, центробежни и центростремителни сили. Това, което АЗ правя, е методът по-горе. Избрал съм го за себе си, защото този метод влияе най-силно на водата теоретично и практически и дава най-силни и очевидни резултати. Но има и много други методи за влияние на водата.

Автор: xaumana@abv.bg
Илюстрация: viktor@uni-plovdiv.bg